

[Leif Hermann]

tænkning 1066 taler om, når den taler om forebyggelse af økonomisk kriminalitet.

Nu vil jeg derfor gerne spørge justitsministeren – egentlig burde man stille spørgsmålet til industriministeren, men så kan justitsministeren jo spørge industriministeren – om han vil tage initiativ til, at de helt nødvendige forudsætninger i selskabslovgivningen for at kunne dømme for økonomisk kriminalitet, for, om jeg så må sige, at bruge henholdsvis straffelovgivningen og selvfølgelig også retsplejelovgivningen i disse sager, er til stede? Altså: vil justitsministeren tage initiativ til, at regeringen overvejer, hvorledes forebyggelsesafsnittet i betænkning 1066 kan føres ud i livet? Som bekendt er det, når vi taler om kriminalitet, ganske væsentligt at forebygge, at der opstår kriminalitet, og dette forebyggelsesspørgsmål har jo også adskillige gange været gjort til genstand for konferencer i Justitsministeriets regi. Nu kunne det være meget rart, om justitsministeren kunne svare mig på, hvorvidt man også på dette kriminalitetsområde, som jo bestemt ikke er noget lille område, ville overveje forebyggende indsatser.

Når det er sagt, skal jeg sige, at vi, som vi sagde det sidste gang, naturligvis ikke har noget imod regler, der skaber en hurtigere sagsbehandling og dermed også en øget retssikkerhed for de mennesker, der kommer i klemme i dette system, for de har selvfølgelig krav på en retssikkerhed, der er lige så effektiv som den, andre mennesker, der kommer i klemme i retssystemet, har krav på.

Men vi er stærkt i tvivl om, hvorvidt den beskæringsregel, som man har foreslået, og som jeg i betænkningen også godt kan forstå at man fra anklagemyndighedens side er interesseret i, ikke vil have nogle negative effekter i og med, at man tilstår mindre forhold, som er åbenbare og nemme at opklare, medens man lader de store og lidt mere komplicerede ligge.

Vi har ikke så voldsomme betænkeligheder ved spørgsmålet om øget adgang til skriftlighed; sådan som bestemmelserne er udformet, har vi forstået dem sådan, at der i det væsentligste er tale om, at det er procesindlæggene, der forelægges skriftligt, men også gøres til genstand for mundtlig forhandling i retten, lige så vel som bevisførelse og procedure skal være mundtlig.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Som det allerede er bemærket af de foregående ordførere, er der jo tale om en genfremsættelse af et lovforslag i uændret form, og jeg kunne derfor nøjes med at henvise til Folketingstidende 1985-86, sp. 12195 ff., men jeg skal dog her lige sige, at der især var tre ting, jeg pegede på dengang, nemlig at lovforslaget bør medføre, at vi skærper bestemmelserne om økonomisk kriminalitet – det skal gøres mere præcist, hvad det er, vi taler om, når vi siger økonomisk kriminalitet – og det indeholder lovforslaget ikke særlig meget om.

Endvidere sagde jeg, at der var betænkeligheder ved, at man her foreslår at gå over til skriftlig procedure. Jeg gjorde opmærksom på, at man derved satte endnu flere mennesker ude af stand til at forstå, hvad det hele drejede sig om, og jeg pegede i den sammenhæng på, at Østre Landsret har udtalt sig på linje med det.

Endelig sagde jeg, at man skal passe på retsbevidstheden, så at man ikke ligefrem i loven siger, at der er visse tiltaler, man kan opgive for at koncentrere sig om andet. Man vil ikke i offentligheden kunne forstå, når der er tale om en klar lovovertredelse, at man alligevel ikke gør noget. Men som jeg sagde dengang, kan vi jo få lejlighed til at drøfte det; jeg havde håbet, at diskussionen var kommet i sommer, men da gav man sig jo til at drøfte andre spørgsmål. Justitsministeren drøftede jo især flygtningelov, og vi andre drøftede »kartoffelkur«. Det havde været godt, om vi havde fået drøftet økonomisk kriminalitet, men det må vi gøre i retsudvalget.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg skal gøre det kort, eftersom der jo, som det allerede er nævnt flere gange, er tale om en uændret genfremsættelse, og jeg synes, det er sagt meget præcist i ministerens fremsættelsestale, hvor det hedder, at formålet med lovforslaget er at give grundlag for en intensivering af retsvæsenets indsats over for den økonomiske kriminalitet. Det skal kort sagt gøres lettere og hurtigere at behandle disse sager, uden at det går ud over de sigtedes retssikkerhed. Det mener vi er en helt rigtig målsætning, og vi mener også, den er